

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

ทนายเหตุมลพิษ

- โลกร้อน...ความจริงที่ไม่มีใครอยากฟัง
 - คุณภาพน้ำจากสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ
 - คุณภาพอากาศ
 - แผนจัดการระดับชาติ
- เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์ม
ว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

- สถิติเรื่องร้องเรียน
- การตรวจสอบตรวจจับและห้ามใช้รถที่มีมลพิษเกินมาตรฐาน

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ

สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

<http://www.pcd.go.th>

กักกาศ

สวัสดีค่ะ หมายเหตุมลพิษฉบับนี้นำเสนอเรื่อง ภาวะโลกร้อน ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ที่นักวิชาการและผู้คนทั่วโลกกำลังให้ความสนใจกันอยู่ในขณะนี้ นอกเหนือจากการรายงานสถานการณ์มลพิษต่างๆ เช่น คุณภาพน้ำ คุณภาพอากาศ และสถิติเรื่องร้องเรียน รวมทั้งแผนจัดการระดับชาติ เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

ที่ปรึกษา

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤกษ์ดี
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

บรรณาธิการ

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง
ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล

กองบรรณาธิการ

นางสาวจิระนันท์ เหมพูลเสริฐู
รักษาการหัวหน้ากลุ่มวิเคราะห์แผน
และประเมินผล

นายนิชกร คงเพชร

รักษาการหัวหน้าฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

นางเกวลิณ วงศ์เศรษฐศิริ

นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 6ว

นางสาวบรรจง ประภาณานันท์

พนักงานพิมพ์ดีดชั้น 3

นายโกสุม เผือกทอง

นักวิชาการโสตทัศนศึกษา

สนับสนุนข้อมูลโดย

1. สำนักงานเลขาธิการกรม
2. สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
3. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย
4. สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
5. กองแผนงานและประเมินผล
6. กองนิติการ
7. ฝ่ายตรวจและบังคับการ
8. ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ

รอบเรียนมลพิษ

ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์สังคมไทย ด้วยการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร รับบริการข้อมูลข่าวสารหรือร้องเรียนมลพิษ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ที่ ตู้ ปณ. 33 สามเสนใน กรุงเทพฯ 10400 โทร. 1665 หรือ 02 298 2605 โทรสาร 02 298 2596 (E-mail : e-petition@pcd.go.th) หรือ ศูนย์บริการประชาชน กรมควบคุมมลพิษ เว็บไซต์แสดงความคิดเห็นของประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

โลกร้อน ...ความจริงที่ไม่มีใครอยากฟัง

เกวลิน วงศ์เศรษฐศิริ¹ กองแผนงานและประเมินผล

An Inconvenient Truth : โลกร้อน...ความจริงที่ไม่มีใครอยากฟังจริงหรือ?

ถึงเวลาแล้วหรือยัง? เหล่ามวลมนุษยชาติจะตระหนักและตระหนักกับเสียงแหว่เตือนจากนักวิทยาศาสตร์และนักเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมจากทั่วทุกมุมโลกเกี่ยวกับวิกฤตสภาวะอากาศที่พัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง รวดเร็ว จนส่งผลกระทบต่อคุณภาพโลกร้อนขึ้นอย่างดูดีไม่อยู่!!

เกิดคลื่นความร้อนแผ่กระจายในหลายพื้นที่ส่งผลให้ปริมาณหิมะในบางพื้นที่ค่อยๆ มลายหายไป เกิดภัยแล้ง พายุถล่มเมือง อุทกภัย และภัยธรรมชาติต่างๆ นานาสารพัด

หากแต่ต้นเหตุแห่งสภาวะโลกร้อนล้วนมาจากฝีมือมนุษย์...แล้วมนุษย์จะรับมือกับวิกฤตความเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาตินี้ได้อย่างไร?

อัล กอร์ อดีตรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เป็นผู้หนึ่งที่ลุกขึ้นมาประกาศตัวแบบดังลั่นว่าถึงเวลาแล้วที่ประชากรโลกต้องตระหนักในเรื่องวิกฤตสภาวะอากาศ และร่วมกันรับมือกับภาวะโลกร้อนอย่างจริงจัง จนเป็นประเด็นต่อสู่ทางการเมืองที่จบลงด้วยการถูกเชิญตกเวทีการเมืองในการชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเมื่อ ค.ศ. 2000

จากนั้นอัล กอร์จึงตัดสินใจออกเดินสายทั่วโลก เพื่อปราศรัยเรื่องสภาวะความเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิโลก ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับผลกระทบจากมนุษย์ที่มีต่อธรรมชาติ จนเป็นที่มาของผลงานหนังสือเรื่อง **An Inconvenient Truth** ที่เปิดโปงวิกฤตภาวะโลกร้อน มหันตภัยร้ายที่กำลังคุกคามโลกอยู่ขณะนี้ ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ปริมาณมหาศาลที่มนุษย์เป็นผู้ก่อถูกปล่อยออกมาสู่ชั้นบรรยากาศโลกหนาขึ้นเท่าไร ก็ส่งผลให้อุณหภูมิของบรรยากาศโลก น้ำในมหาสมุทรสูงขึ้นจนถึงระดับอันตราย ฝืนน้ำแข็งบริเวณขั้วโลกเหนือและธารน้ำแข็งบนภูเขาทั้งหมดทั่วโลกค่อยๆ ละลายลงเรื่อยๆ และอาจจะทำให้ระดับน้ำทะเลทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นถึง 20 ฟุต

วิกฤตโลกร้อนจึงเป็นหายนะที่มวลมนุษยชาติต้องร่วมมือกันแก้ไข คุณก็เป็นคนหนึ่งที่จะหมุนโลกไปในทิศทางถูกต้องได้

10 ปรากฏการณ์ประหลาด จากเหตุ “โลกร้อน!”

พายุทอร์นาโดเกิดขึ้นจากภัย “โลกร้อน” ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัดเจน อาทิ อากาศร้อนขึ้น น้ำแข็งขั้วโลกละลาย หรือระดับน้ำทะเลโลกสูงขึ้นเท่านั้น แต่ปัจจุบันยังเป็นต้นเหตุของปรากฏการณ์แปลกๆ มากมาย ซึ่งเกี่ยวพันกับการคายสาบสูญของทะเลสาบ โรคมูมิแพโตยีไม่ทราบสาเหตุ วัฏจักรของดาวเทียมในอวกาศ ฯลฯ!

¹ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๒๖ กลุ่มวิเคราะห์แผนและประเมินผล

● สารภูมิแพ้พระบาด

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้เกิดปรากฏการณ์ ระบาดขึ้นเรื่อยๆ ช่วงฤดูใบไม้ผลิ นั่นคือ ประชาชนไอ จาม เป็นภูมิแพ้ และหอบหืดกันง่ายขึ้นและบ่อยขึ้นโดยไม่ทราบสาเหตุ จากการศึกษา ที่ผ่านมามีพบว่า วิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปกับสภาพมลพิษในอากาศเป็น สาเหตุสำคัญของอาการดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยใหม่ๆ ที่ให้เห็นว่า วิกฤตอุณหภูมิโลก ร้อนขึ้นและมีระดับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศมากขึ้น คือต้นเหตุ ทำให้พืชพรรณต่างๆ ผลิใบเร็วกว่าเดิม ขณะเดียวกันปริมาณละอองเกสร ที่ฟุ้งกระจายไปตามอากาศก็มากขึ้นเช่นกัน คนที่เป็นภูมิแพ้หรือหอบหืด เมื่อสูดละอองเหล่านี้เข้าไปมากๆ อาการจึงกำเริบง่าย

● สัตว์อพยพไร้ที่อยู่

ผลกระทบจากปัญหาโลกร้อน ทำให้สัตว์บางชนิด เช่น กระจงอก ตัวขีบม้งก หรือแม้กระทั่งหนู ต้องอพยพหนีขึ้นไปอยู่บนที่สูงขึ้น สัตว์ที่กำลังเผชิญปัญหาใหญ่ ได้แก่ “หมีขั้วโลก” ที่ในอนาคต อาจมีชีวิตอยู่ในถิ่นฐานเดิมแถบอาร์กติก ขั้วโลกเหนือไม่ได้ เนื่องจาก ธารน้ำแข็งละลายอย่างรวดเร็ว

● “พืช” ขั้วโลกคืนชีพ

ช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา ผลจากภาวะน้ำแข็งขั้วโลกละลายเพราะ โลกร้อน ส่งผลต่อการดำรงอยู่ของพืชและสัตว์จำนวนมาก ตามปกติพืช แถบอาร์กติกจะถูกปกคลุมอยู่ในน้ำแข็งตลอดทั้งปี แต่ปัจจุบัน เมื่อน้ำแข็งละลายมากขึ้นเรื่อยๆ โดยเฉพาะในช่วง ก่อนฤดูใบไม้ผลิ จึงทำให้พืชที่เคยถูกห่อหุ้มด้วยน้ำแข็งกลายเป็นอิสระ สามารถเริ่มกระบวนการสังเคราะห์แสงและกลับมาเติบโตขึ้นอีกครั้ง กลายเป็นอีก 1 ปรากฏการณ์ใหม่ของพื้นที่ขั้วโลกเหนือ

● ทะเลสาบหายสาบสูญ

เรื่องประหลาดๆ ที่เกิดขึ้นในเขตอาร์กติก หรือ ขั้วโลกเหนือ ยังไม่หมดแค่นั้น มีงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ในช่วง 20-30 ปีที่ผ่านมา “ทะเลสาบ” ประมาณ 125 แห่งได้หายสาบสูญไปจากเขตอาร์กติก เป็นสัญญาณหนึ่งที่ช่วยให้เห็นว่า ภัยโลกร้อนส่งผลกระทบเร็วมากต่อ สภาพแวดล้อมแถบขั้วโลก

สาเหตุที่ทะเลสาบหายไปก็เพราะ “เพอร์มาฟรอสต์” ที่เป็นน้ำแข็ง แข็งตัวอยู่ใต้พื้นทะเลสาบนั้นละลายหมดสิ้นไป ดังนั้น น้ำในทะเลสาบ จึงซึมเข้าสู่พื้นดินข้างใต้ได้ เหมือนกับเวลาเราตักน้ำออกจาก อ่างอาบน้ำแล้วน้ำจึงไหลหมดไปจากอ่างนั่นเอง นอกจากนี้ การที่ทะเลสาบขั้วโลกหายวับไป ยังส่งผลลูกโซ่ปั่นป่วน ไปถึงระบบนิเวศในพื้นที่ที่พึ่งพึ่งน้ำจากทะเลสาบอีกด้วย

● น้ำแข็งใต้พื้นโลกละลาย

ภาวะโลกร้อนไม่ได้เพียงแค่ทำให้ธารน้ำแข็งขั้วโลกละลายอย่าง ต่อเนื่องเท่านั้น แต่ยังมีส่งผลให้ชั้นน้ำแข็งถาวรที่มีอยู่ใต้พื้นผิวโลกค่อยๆ ละลายลดปริมาณลงไปเช่นกัน ผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นตามมาในอนาคตก็คือ จุดใต้พื้นโลก ซึ่งเคยเป็น น้ำแข็งหายไปจนเกิดเป็น “รูรั่ว” ใต้ดินขึ้นมา เมื่อเป็นเช่นนี้สภาพทาง ภูมิศาสตร์ในพื้นที่ย่อมเปลี่ยนไป

สิ่งปลูกสร้างหรือสิ่งก่อสร้างของมนุษย์ เช่น ทางรถไฟ ถนน บ้านเรือน ฯลฯ ซึ่งตั้งอยู่เหนือจุดดังกล่าวมีโอกาสได้รับความเสียหาย ตามไปด้วย ถ้าปรากฏการณ์น้ำแข็งละลายเกิดขึ้นบนที่สูง เช่น ภูเขา จะก่อให้เกิดภัยธรรมชาติตามมา อาทิ หินถล่มและโคลนถล่ม เป็นต้น

● เขนวนเกิดไฟฟ้า

นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ยืนยันตรงกันทั่วโลก ว่าภัยโลกร้อนเป็น สาเหตุให้ธารน้ำแข็งละลายและพายุก่อตัวบ่อยและรุนแรงขึ้นกว่าในอดีต ยิ่งไปกว่านั้น ภาวะโลกร้อนยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิด “ไฟป่า” ได้ง่ายขึ้นในหลายประเทศทั่วโลก และประเทศเม็กซิโกในซีกโลกตะวันตก ซึ่งตามปกติไม่ค่อยมี ปัญหาเรื่องไฟป่า ก็เริ่มรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงนี้กันแล้ว เหตุเพราะ สภาพป่าแห้งกว่าเดิม จึงเป็นเชื้อไฟอย่างดี

● ผู้แข็งแรงแทนที่อ่อนแอ

โลกร้อนส่งผลให้หน้าหนาวหดสั้นลง และหน้าร้อนมาถึงเร็วขึ้น บรรดา “นกอพยพ” หลายสายพันธุ์ต่างมึนงง ปรับ “นาฬิกาชีวภาพ” ในตัวของมันให้เข้ากับสภาพความผันแปรของฤดูกาลที่บิดเบี้ยวไปไม่ทัน สัตว์ที่จะเอาชีวิตรอดจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวนในทุกวันนี้ได้ต้องเป็น สายพันธุ์ที่แข็งแรงที่สุดเท่านั้น

ในที่สุดสัตว์ที่อยู่รอดจะต้อง “กลายพันธุ์” หรือปรับเปลี่ยนกรรมในตัวมันเสียใหม่ เพื่อรับมือภัยโลกร้อนให้ได้ และมีสัตว์หลายชนิดกำลังวิวัฒนาการตัวเองเช่นนั้นอยู่

ดาวเทียมโคจรเร็วกว่าเดิม

การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากโรงงานอุตสาหกรรม โรงไฟฟ้าถ่านหิน ยวดยานพาหนะ ฯลฯ คือ ตัวการสำคัญของวิกฤตโลกร้อน

ล่าสุดพบว่า เจ้าก๊าซตัวเดียวกันนี้เองที่ขึ้นไปสะสมมากขึ้นในชั้นบรรยากาศโลก ได้กลายเป็นต้นเหตุทำให้ “ดาวเทียม” ที่อยู่ในวงโคจรโลกเคลื่อนที่เร็วกว่าเดิม

ตามปกติ อากาศในบรรยากาศชั้นนอกสุดของโลกจะเบาบาง แต่โมเลกุลของอากาศจะยังคงมีแรงดึงดูดมากพอในการทำให้ดาวเทียมโคจรช้าๆ ดังนั้น เราอาจเคยได้ยินข่าวกันมาบ้างว่า ผู้ควบคุมต้องจุดระเบิดดาวเทียมเป็นระยะๆ เพื่อให้ดาวเทียมโคจรต่อไปอย่างถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม เมื่อคาร์บอนไดออกไซด์ลอยไปสะสมในบรรยากาศชั้นล่างมากไป จะทำแรงดึงดูดของบรรยากาศชั้นนอกสุดลดลงกำลังลง ดาวเทียมจึงโคจรเร็วกว่าปกติ

ภูเขากระเด็นตัวเหนือพื้นโลก

ภูเขาและเทือกเขาสูงหลายแห่งทั่วโลกกำลังขยายตัว “สูง” ขึ้น เพราะผลจากโลกร้อน นั่นเป็นเพราะ ตามธรรมชาติที่ผ่านๆ มานับพันปี ยอดภูเขาในเขตนหนาวเย็นโดยทั่วไปจะมี “น้ำแข็ง” ปกคลุมอยู่ ทำหน้าที่เป็นเหมือนกับตุ่มน้ำหนักรักษาความกดทับให้ฐานล่างของภูเขาทรุดต่ำลงไปใต้พื้นผิว

เมื่อน้ำแข็งบนยอดเขามลายสูญสิ้นไป ส่วนฐานล่างที่เคยถูกกดจมดินลงไปจะค่อยๆ กระเด็นคืนตัวกลับมาเหนือผิวโลกอีกครั้ง

โบราณสถานเสียหาย

โบราณสถาน เมืองเก่าแก่ ซากปรักหักพังทางประวัติศาสตร์ ฯลฯ อันเป็นสิ่งแสดงถึงวัฒนธรรมอันรุ่งเรืองของมนุษย์ในอดีตได้รับผลกระทบจากโลกร้อน

เหตุเพราะโลกร้อนทำให้อากาศทั่วโลกแปรปรวน ทั้งเกิดพายุ น้ำท่วม ภัยแล้ง ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูง และคลื่นแต่ยิ่งสร้างความเสียหายให้กับมรดกตกทอดทางประวัติศาสตร์ดังกล่าว ซึ่งมีสภาพทรุดโทรมอยู่แล้ว

โบราณสถานอายุ 600 ปีในจังหวัดสุโขทัยของประเทศไทยเราก็เคยเสียหายอย่างหนักเพราะภัยน้ำท่วมใหญ่ ซึ่งเป็นผลมาจากภัยของภาวะโลกร้อนมาแล้วเช่นกัน

10

วิธีง่ายๆ แก้มัณนาโลกร้อน

1

เปลี่ยนหลอดไฟ...การเปลี่ยนหลอดไฟจากหลอดไส้เป็นหลอดประหยัดไฟหนึ่งดวงจะช่วยลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 70 กิโลกรัมต่อปี

2

ขับรถให้น้อยลง...หากเป็นระยะทางใกล้ๆ สามารถเดินหรือใช้จักรยานแทนได้ การขับรถหนึ่งเที่ยวเป็นระยะทาง 1 กิโลเมตรจะปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ 0.28 กิโลกรัม

3

รีไซเคิลให้มากขึ้น...ลดขยะของบ้านคุณให้ได้ครึ่งหนึ่งจะช่วยลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ถึง 1,000 กิโลกรัมต่อปี

4

เข็มนาฬิกา...การขับรถโดยที่ยางมีลมน้อย อาจทำให้เปลืองน้ำมันขึ้นได้ถึง 3% จากปกติ น้ำมันทุกๆ แกลลอนที่ประหยัดได้จะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 10 กิโลกรัม

5

ใช้น้ำร้อนให้น้อยลง ในการทำน้ำร้อนใช้พลังงานในการต้มสูงมาก การปรับเครื่องทำน้ำอุ่นให้มีอุณหภูมิและแรงน้ำให้น้อยลงจะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 160 กิโลกรัมต่อปี หรือการซักผ้าในน้ำเย็นจะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ปีละ 230 กิโลกรัม

6

หลีกเลี่ยงผลิตภัณฑ์ที่มีบรรจุภัณฑ์เยอะเพียงแค่ลดขยะของคุณเอง 10 % จะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 550 กิโลกรัมต่อปี

7

ถ้าเป็นไปได้ควรปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศในห้องของคุณให้สูงขึ้น 1-2 องศา นอกจากจะช่วยประหยัดค่าไฟ 10 % ในการเพิ่มอุณหภูมิทุกๆ 1 องศาแล้ว ยังช่วยลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 910 กิโลกรัมต่อปี

8

ปลูกต้นไม้ การปลูกต้นไม้ หนึ่งต้นจะดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 1 ตัน ตลอดอายุของมัน

9

ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ไม่ใช้..ปิดทีวี คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ เมื่อไม่ใช้จะลดคาร์บอนไดออกไซด์ได้นับพันปอนด์ต่อปี

10

บอกต่อให้เพื่อนๆ ของคุณทราบเกี่ยวกับวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อนเหล่านี้

ข้อมูลภาวะโลกร้อน จาก An Inconvenient Truth, www.kapook.com และ www.manager.co.th

คุณภาพน้ำ จากสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ

พลาวร น้อยเคียง² สำนักจัดการคุณภาพน้ำ

กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพน้ำ โดยใช้สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบอัตโนมัติ สำหรับตัวชี้วัดพื้นฐานที่สำคัญ ได้แก่ ปริมาณออกซิเจนละลาย (DO) ความเป็นกรด-ด่าง (pH) ความนำไฟฟ้า (Electric Conductivity) และอุณหภูมิในแม่น้ำต่างๆ ได้แก่ เจ้าพระยา ท่าจีน แม่กลอง ปรังจันบุรี พอง และ ทัพี่ ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำในระหว่างเดือน เมษายน – มิถุนายน 2550 สรุปได้ดังนี้

1. แม่น้ำเจ้าพระยา มีสถานีตรวจวัดอยู่ 4 สถานี คือ 1) บริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ 2) บริเวณอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 3) บริเวณจุดสูบน้ำดิบสำแลของการประปานครหลวง จังหวัดปทุมธานี และ 4) บริเวณสะพานกรุงเทพ กรุงเทพมหานคร ซึ่งคุณภาพน้ำจาก 2 สถานีมีค่า DO ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดยบริเวณอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีค่า DO เฉลี่ย 5.1 มิลลิกรัมต่อลิตร ต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 2 ที่กำหนดให้ต้องไม่ต่ำกว่า 6 มิลลิกรัมต่อลิตร และสถานีสะพานกรุงเทพ มีค่า DO เฉลี่ยเพียง 1.7 มิลลิกรัมต่อลิตร ต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 4 ที่กำหนดให้ต้องไม่ต่ำกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลิตร รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
นครสวรรค์	ประเภทที่ 2	5.1	ไม่น้อยกว่า 6	7.5	5 - 9	พอใช้
บางบาล	ประเภทที่ 3	4.7	ไม่น้อยกว่า 4	7.7	5 - 9	พอใช้
สำแล	ประเภทที่ 3	4.5	ไม่น้อยกว่า 4	7.4	5 - 9	พอใช้
สะพานกรุงเทพ	ประเภทที่ 4	1.7	ไม่น้อยกว่า 2	7.3	5 - 9	เสื่อมโทรมมาก

หมายเหตุ : แหล่งน้ำประเภทที่ 2 เกือบได้กับแหล่งน้ำที่มีคุณภาพระดับ ดี
 แหล่งน้ำประเภทที่ 3 เกือบได้กับแหล่งน้ำที่มีคุณภาพระดับ พอใช้
 แหล่งน้ำประเภทที่ 4 เกือบได้กับแหล่งน้ำที่มีคุณภาพระดับ เสื่อมโทรม
 แหล่งน้ำประเภทที่ 5 เกือบได้กับแหล่งน้ำที่มีคุณภาพระดับ เสื่อมโทรมมาก

2. แม่น้ำท่าจีน มีสถานีตรวจวัดอยู่ 2 สถานี คือ 1) บริเวณเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี และ 2) บริเวณเทศบาลตำบลนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม คุณภาพน้ำบริเวณเทศบาลนครชัยศรี มีค่า DO เฉลี่ยเพียง 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 4 ที่กำหนดให้ต้องไม่ต่ำกว่า 2 มิลลิกรัมต่อลิตร รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
สุพรรณบุรี	ประเภทที่ 3	5.2	ไม่น้อยกว่า 4	7.4	5 - 9	พอใช้
นครชัยศรี	ประเภทที่ 4	1.0	ไม่น้อยกว่า 2	7.4	5 - 9	เสื่อมโทรมมาก

3. แม่น้ำแม่กลอง มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี บริเวณเทศบาลตำบลอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 4.2 มิลลิกรัมต่อลิตร อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด (ไม่น้อยกว่า 4 มิลลิกรัมต่อลิตร) รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
อัมพวา	ประเภทที่ 3	4.2	ไม่น้อยกว่า 4	7.2	5 - 9	พอใช้

4. แม่น้ำปราจีนบุรี มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี บริเวณอำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี ผลการตรวจวัดมีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 5.4 มิลลิกรัมต่อลิตร ต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 2 ที่กำหนดให้ต้องไม่ต่ำกว่า 6 มิลลิกรัมต่อลิตร รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
บ้านสร้าง	ประเภทที่ 2	5.4	ไม่น้อยกว่า 6	7.5	5 - 9	พอใช้

5. แม่น้ำพอง มีสถานีตรวจวัดอยู่ 3 สถานี คือ 1) บริเวณบ้านโนนอินทร์แปลง อำเภออุบลรัตน์ จังหวัดขอนแก่น 2) บริเวณปากบึงโจด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น และ 3) บริเวณบ้านท่าเม่า อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำแม่น้ำพอง ณ สถานีโนนอินทร์แปลง อำเภออุบลรัตน์ และสถานีปากบึงโจด อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น มีค่า DO เฉลี่ยเท่ากับ 2.5 และ 2.2 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 3 ตามที่กำหนด (ไม่น้อยกว่า 4 มิลลิกรัมต่อลิตร) รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
โนนอินทร์แปลง	ประเภทที่ 3	2.5	ไม่น้อยกว่า 4	7.3	5 - 9	เสื่อมโทรม
ปากบึงโจด	ประเภทที่ 3	2.2	ไม่น้อยกว่า 4	7.3	5 - 9	เสื่อมโทรม
บ้านท่าเม่า	ประเภทที่ 3	7.3	ไม่น้อยกว่า 4	7.7	5 - 9	ดี

6. แม่น้ำตาป มีสถานีตรวจวัดอยู่ 1 สถานี บริเวณเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี ผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด โดย DO มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.1 มิลลิกรัมต่อลิตร รายละเอียดดังแสดงในตาราง

สถานี	ประเภทแหล่งน้ำที่กำหนด	ออกซิเจนละลาย (มก./ล.)		ความเป็นกรด - ด่าง		ระดับคุณภาพน้ำ
		ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	
สุราษฎร์ธานี	ประเภทที่ 3	4.1	ไม่น้อยกว่า 4	7.4	5 - 9	พอใช้

คุณภาพ อากาศ

พีชราภา ไชยวงษ์³ สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง

สถานการณ์คุณภาพอากาศของประเทศไทยในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550 ดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงต้นปีที่ผ่านมา เนื่องจากเริ่มเข้าสู่ฤดูฝน ทำให้สถานการณ์ปัญหาหมอกควันในภาคเหนือลดความรุนแรงลง แต่ยังคงพบฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน เกินมาตรฐานในบางพื้นที่ เช่น จังหวัดสมุทรปราการ สระบุรี ชลบุรี ระยอง เชียงใหม่ และกรุงเทพมหานคร สำหรับก๊าซโอโซนพบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราวบางพื้นที่เช่นกัน ส่วนสารมลพิษอื่นๆ เช่น ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์และก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กรุงเทพมหานคร : สถานการณ์ปัญหาหมอกพิษจากฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) ลดความรุนแรงจากช่วงต้นปีเป็นอย่างมาก ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน พบเกินมาตรฐานในพื้นที่ริมถนนเฉพาะบริเวณถนนพระราม 6 และถนนดินแดง โดยมีจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานเพียง 3 และ 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 3.8 และ 1.3 ตามลำดับ ส่วนบริเวณริมถนนสายอื่นและพื้นที่ทั่วไปซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย ยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (มาตรฐาน PM₁₀ เฉลี่ย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 120 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (มคก./ลบ.ม.))

ก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ตรวจวัดได้ 0 - 157.7 ส่วนในพันล้านส่วน (ppb) พบเกินมาตรฐานเฉพาะพื้นที่ทั่วไป บริเวณจตุจักร บางกะปิ ยานนาวา และราชวรบูรณะ โดยพบเกินมาตรฐานพื้นที่ละ 5 3 1 และ 1 วันตามลำดับ ส่วนบริเวณริมถนนยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (มาตรฐานก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมงไม่เกิน 100 ppb)

ปริมาณ : พบปริมาณฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน สูงเกินมาตรฐานในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการเพียงพื้นที่เดียว ค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมงตรวจวัดได้ 16.9 - 151.6 มคก./ลบ.ม. มีจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานร้อยละ 7.8 ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเทียบกับช่วงต้นปีที่ตรวจวัดได้ 16.8 - 461.5 มคก./ลบ.ม. และมีจำนวนครั้งที่เกินมาตรฐานมากถึงร้อยละ 43.1 ส่วนในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร และปทุมธานี ยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

PM₁₀ ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

สถานี	ต่ำสุด - สูงสุด (มก./ลบ.ม.)	จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน/ จำนวนวันที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
1. ศูนย์ฟื้นฟูอาชีพฯ พระประแดง	79.9 - 151.6	12/47 (25.5)
2. กรมทรัพยากรธรณี	65.4 - 145.9	7/76 (9.2)
3. โรงไฟฟ้าพระนครใต้	48.4 - 138.3	4/53 (7.5)
4. ศาลากลาง	17.9 - 74.0	0/67 (0.0)
5. การเคหะชุมชนบางพลี	16.9 - 62.4	0/51 (0.0)
ภาพรวม	16.9 - 151.6	23/294 (7.8)

ก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ในพื้นที่ปริมาณมลพิษ ผลการตรวจวัดอยู่ในช่วง 0 - 95 ppb อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกพื้นที่

พื้นที่ต่างจังหวัด : สถานการณ์ปัญหาหมอกพิษจากหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือลดลงจนกลับเข้าสู่ภาวะปกติ ฝุ่นขนาดเล็กมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเกือบทุกพื้นที่ ยกเว้นจังหวัดเชียงใหม่ ที่ยังพบเกินมาตรฐานเป็นครั้งคราว (โรงเรียนยุพราชวิทยาลัยและศาลากลาง มีจำนวนวันที่เกินมาตรฐานร้อยละ 2.9 และ 2.5 ตามลำดับ) สำหรับพื้นที่อื่น พบฝุ่นขนาดเล็กเกินมาตรฐานในพื้นที่จังหวัดชลบุรี (สนามกีฬาเทศบาลแหลมฉบัง) จังหวัดสระบุรี (ตำบลหน้าพระลาน) และจังหวัดระยอง (ชุมชนสายโทรศัพท์ อ.เมือง) ซึ่งมีจำนวนวันที่เกินมาตรฐานร้อยละ 12.5 5.1 และ 2.3 ตามลำดับ

PM₁₀ ที่เกินมาตรฐานในพื้นที่ต่างจังหวัด ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

พื้นที่	ต่ำสุด - สูงสุด (มก./ลบ.ม.)	จำนวนวันที่เกินมาตรฐาน/ จำนวนวันที่ตรวจวัด (ร้อยละ)
จังหวัดเชียงใหม่		
ร.ยุพราชวิทยาลัย	20.1 - 154.8	2/68 (2.9)
ศาลากลาง	10.3 - 143.5	2/80 (2.5)
จังหวัดสระบุรี		
ตำบลหน้าพระลาน	35.9 - 172.7	4/78 (5.1)
จังหวัดชลบุรี		
สนามกีฬาเทศบาลแหลมฉบัง	61.7 - 217.1	8/64 (12.5)
อ.ศรีราชา		
จังหวัดระยอง		
ชุมชนสายโทรศัพท์ อ.เมือง	16.6 - 149.5	1/43 (2.3)

ก๊าซโอโซนเฉลี่ย 1 ชั่วโมง ในพื้นที่ต่างจังหวัด ส่วนใหญ่ยังมีปริมาณอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้นบางพื้นที่ ได้แก่ จังหวัดชลบุรี พบเกินมาตรฐาน 3 วัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสระบุรี พบเกินมาตรฐานพื้นที่ละ 2 วัน

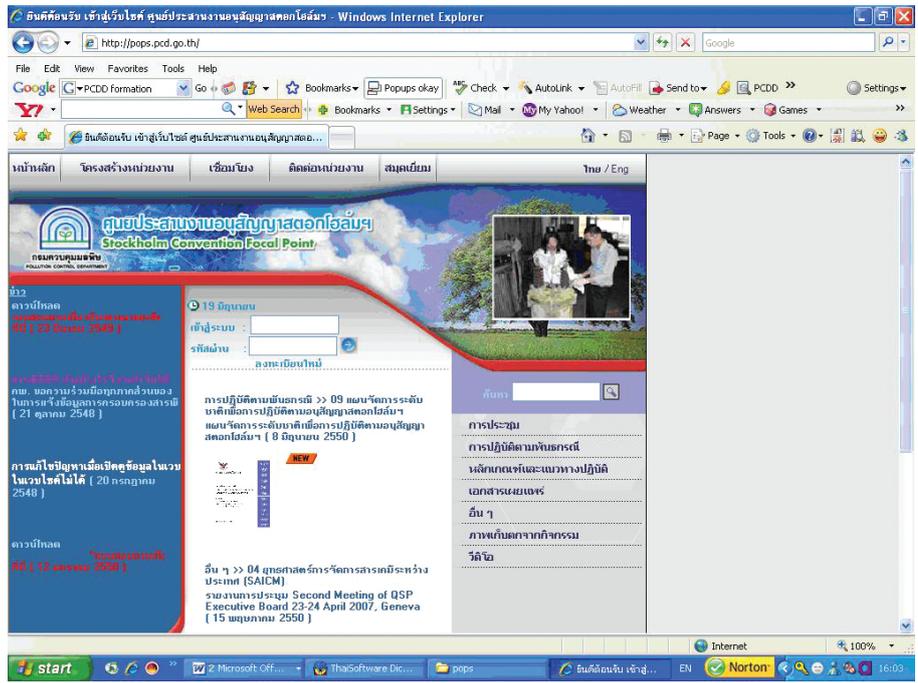
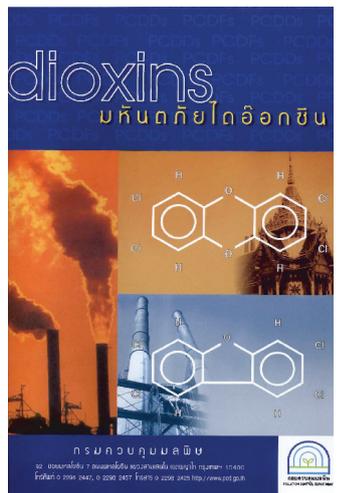
แผนจัดการระดับชาติ

เพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน

บุษิดา รุ่งถาวรพงศ์⁴, พรพิมล เจริญสง⁵ สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

หลังจากที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสมาชิกของอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โดยการให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2548 กรมควบคุมมลพิษในฐานะศูนย์ประสานงานอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ (Stockholm Convention Focal Point) ได้จัดทำแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ซึ่งแผนจัดการระดับชาติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2550 โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนจัดการระดับชาติฯ และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และให้กระทรวงกรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนจัดการระดับชาติฯ และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีต่อคณะรัฐมนตรี

ภายใต้แผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดการสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน (Persistent Organic Pollutants : POPs) โดยเริ่มตั้งแต่การสร้าง ความตระหนักให้กับประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง การจัดทำ/ปรับปรุงฐานข้อมูลทำเนียบสาร POPs การพัฒนาระบบการแลกเปลี่ยนข้อมูล

การศึกษาวิจัยเทคโนโลยีการจัดการสาร POPs ที่เหมาะสม ตลอดจนการกำจัดสาร POPs ขั้นสุดท้ายเพื่อไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการลดและขจัดมลพิษจากสาร POPs กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพิจารณากำหนดทิศทางในการบริหารจัดการสาร POPs ดังนี้

- พัฒนาขีดความสามารถ เสริมสร้างสมรรถนะ และสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน เกี่ยวกับพิษภัยอันตรายของสาร POPs แนวทางการจัดการสาร POPs อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

⁴ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 62 ส่วนสารอันตราย
⁵ นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 82

● ปรับปรุงทำเนียบสาร POPs อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับวางแผนจัดการสาร POPs อาทิ ทำเนียบสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชและสัตว์คังค่าง ทำเนียบสารพีซีบี และทำเนียบสารไดออกซินและฟิวแรน เป็นต้น

● ประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับการปฏิบัติตามพันธกรณี เช่น การห้ามมิให้มีการนำเข้าอุปกรณ์ที่มีสารพีซีบีเป็นองค์ประกอบ การออกประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรมหรือคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายวัตถุอันตราย ให้ผู้มีไว้ในครอบครองอุปกรณ์ที่มีสารพีซีบีในครอบครองเก็บรักษาอุปกรณ์นั้นไว้ ณ สถานที่ประกอบการจนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การกำหนดมาตรฐานไดออกซินและฟิวแรนจากแหล่งกำเนิดประเภทต่างๆ เป็นต้น

● ประเมินผลกระทบของสาร POPs ต่อสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมให้มีการนำแนวทางด้านเทคนิคที่ดีที่สุดและแนวทางการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดมาใช้ เพื่อลดการปลดปล่อยสาร POPs โดยเฉพาะไดออกซินและฟิวแรน อาทิ การปรับปรุงเตาเผาเศษให้มีมาตรฐานเพื่อลดมลพิษจากแหล่งกำเนิด การปรับปรุงโรงงานผลิตเหล็กเพื่อลดปัญหามลพิษจากการประกอบการ การปรับปรุงเตาเผาขยะชุมชน เป็นต้น

จัดทำโครงการ Pollutant Release and Transfer Registers (PRTR) เพื่อใช้เป็นกลไกการพัฒนาข้อมูลทำเนียบการปลดปล่อยสารมลพิษสู่สิ่งแวดล้อม ในรูปแบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนในการบริหารจัดการสารเคมีในประเทศต่อไป

สามารถดาวน์โหลดแผนจัดการระดับชาติเพื่อการปฏิบัติตามอนุสัญญาสตอกโฮล์มฯ
หรือติดตามความคืบหน้าได้จาก <http://pops.pcd.go.th/>
หรือติดต่อส่วนสารอันตราย สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย

กรมควบคุมมลพิษ

โทร. 0 2298 2457 โทรสาร 0 2298 2425

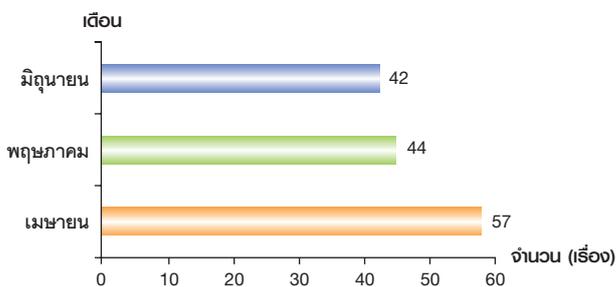
Email: dbase.c@pcd.go.th

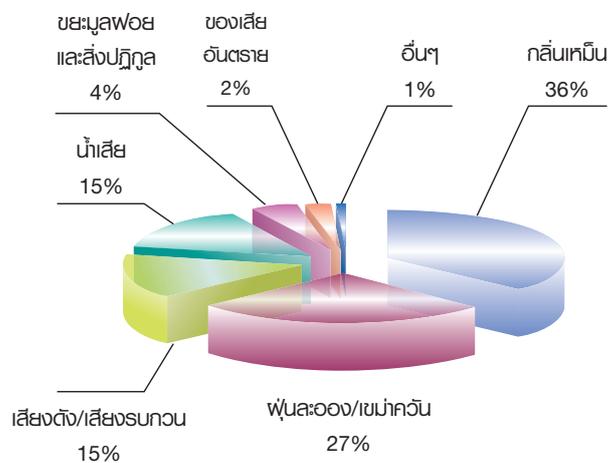
สถิติ เรื่องร้องเรียน

วิลาสินี วัฒนวงศ์คอน⁴
ฝ่ายตรวจและบังคับการ

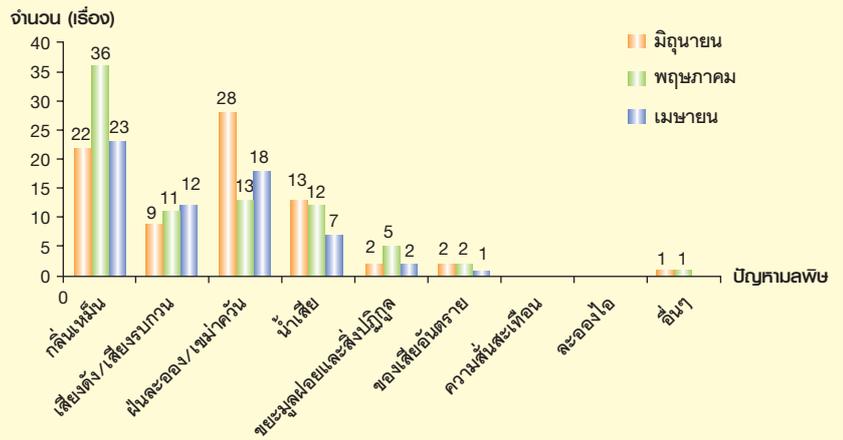
การร้องเรียนด้านมลพิษระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550 มีจำนวนทั้งสิ้น 143 เรื่อง โดยพบว่าในเดือนเมษายน มีการร้องเรียนมากที่สุด จำนวนทั้งสิ้น 57 เรื่อง (รูปที่ 1) ปัญหาหมอกพิษที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุดคือ ปัญหากลิ่นเหม็น คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาคือ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่าควัน คิดเป็นร้อยละ 27 ปัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวนและน้ำเสีย มีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15 (รูปที่ 2 และ รูปที่ 3)

รูปที่ 1 จำนวนเรื่องร้องเรียนระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

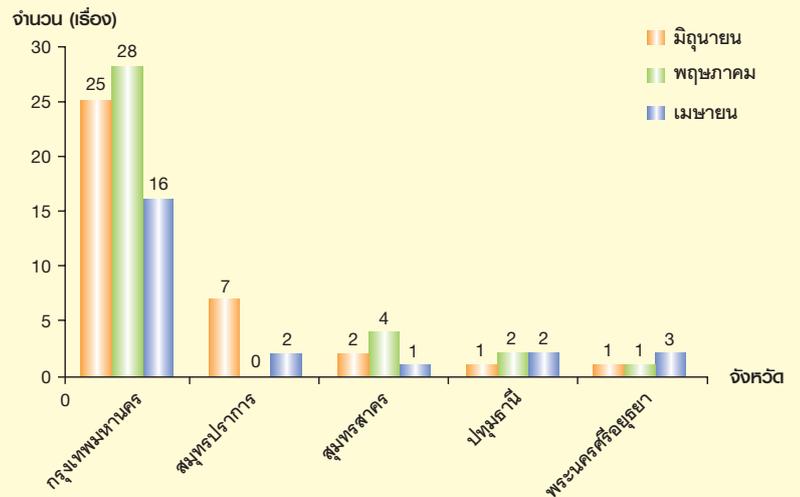

รูปที่ 2 สัดส่วนปัญหาหมอกพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

รูปที่ 3 ประเภทปัญหาหมอกพิษที่มีการร้องเรียนระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

จังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550 คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ โดยมีเรื่องร้องเรียนรวม 95 เรื่อง จาก 143 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66 ของเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษของทั้งประเทศ (รูปที่ 4 และ ตารางที่ 1)

รูปที่ 4 จำนวนเรื่องร้องเรียนในจังหวัดที่มีการร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับแรกระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

ตารางที่ 1 จังหวัดที่มีเรื่องร้องเรียนสูงสุด 5 อันดับระหว่างเดือนเมษายน - มิถุนายน 2550

เขตพื้นที่	จำนวนเรื่อง
1. กรุงเทพมหานคร	69
2. สมุทรปราการ	9
3. สมุทรสาคร	7
4. ปทุมธานี	5
5. พระนครศรีอยุธยา	5
รวม	95
จังหวัดอื่น ๆ	48
รวม	143

กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาร้องเรียนและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จำนวน 120 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 84 และอยู่ระหว่างดำเนินการ จำนวน 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 16

การตรวจสอบตรวจจับ

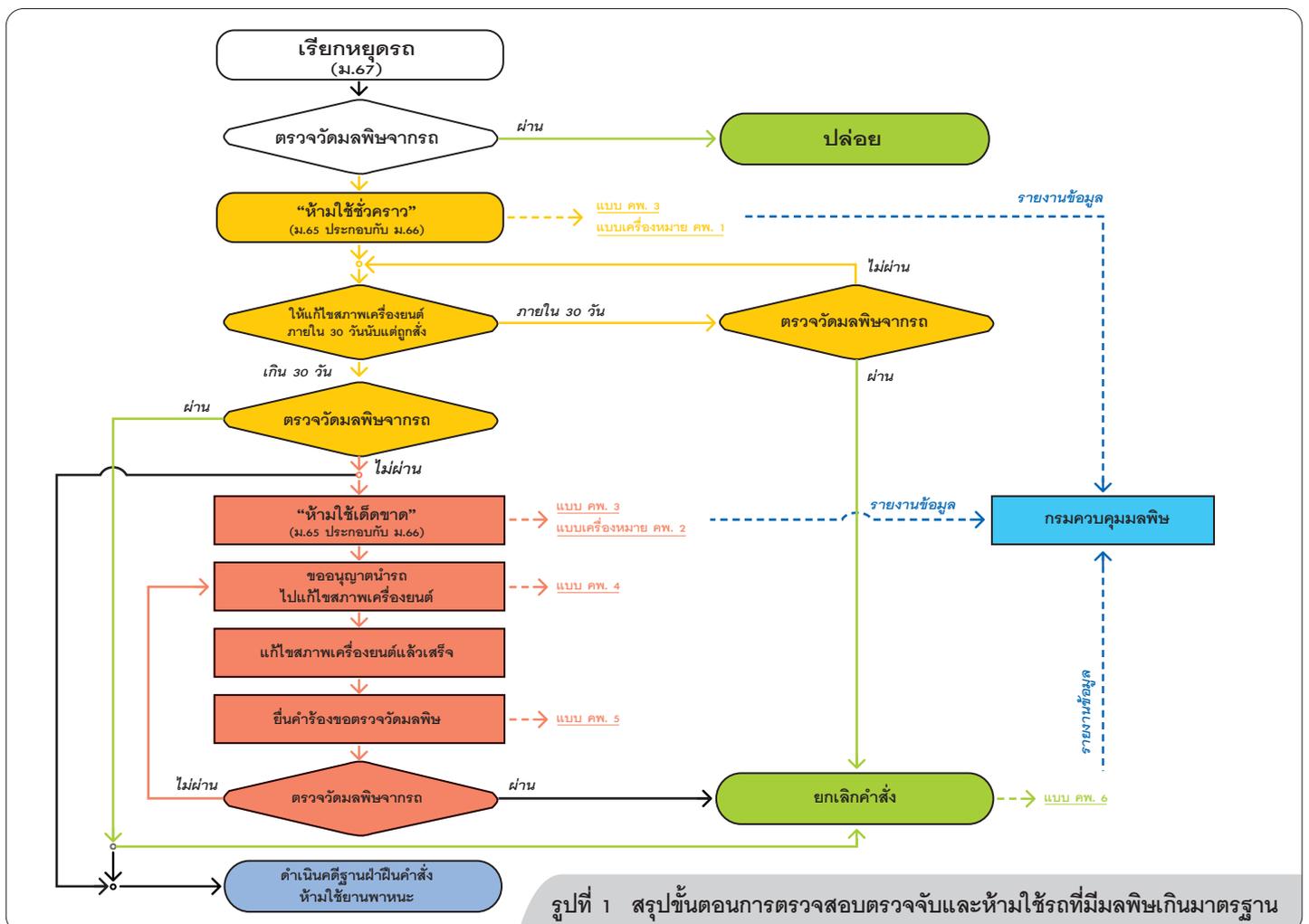
และห้ามใช้รถที่มีมลพิษเกินมาตรฐาน

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

จุมพล ชูอ่อน⁷ ฝ่ายตรวจและบังคับการ

ฉบับที่แล้ว ได้กล่าวถึงหลักการทั่วไปของกฎหมายฉบับต่างๆ ที่ใช้บังคับกับรถที่มีมลพิษเกินมาตรฐาน ในฉบับนี้จะกล่าวถึงรายละเอียดในการตรวจสอบตรวจจับและห้ามใช้รถที่มีมลพิษเกินมาตรฐานตามมาตรา 64 - 67 ประกอบกับมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ซึ่งได้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบและออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ รวมทั้งการยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ เมื่อตรวจพบว่ามีการแก้ไขปรับปรุงสภาพเครื่องยนต์จนกระทั่งมลพิษที่ระบายออกจากรถไอเสียของรถเป็นไปตามมาตรฐาน

หลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือรูปแบบรายละเอียดในการทำหรือยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ จะปรากฏอยู่ในกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกคำสั่ง การยกเลิกคำสั่ง การทำและการยกเลิกเครื่องหมายห้ามใช้ยานพาหนะ และการใช้ยานพาหนะในขณะที่มีเครื่องหมายห้ามใช้ยานพาหนะ พ.ศ. 2550 ลงวันที่ 19 มีนาคม 2550 และประกาศกรมควบคุมมลพิษ เรื่อง แบบเครื่องหมาย และแบบคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2550 ซึ่งกฎหมายทั้ง 2 ฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับอย่างสมบูรณ์นับตั้งแต่วันที่ 14 มิถุนายน 2550 สำคัญยิ่งเบื้องต้นในการตรวจสอบตรวจจับรถที่มีมลพิษเกินมาตรฐาน เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมฯ พ.ศ. 2535 ดังต่อไปนี้ (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 สรุปขั้นตอนการตรวจสอบตรวจจับและห้ามใช้รถที่มีมลพิษเกินมาตรฐาน

1. ขั้นตอนการห้ามใช้ยานพาหนะ: แบ่งออกได้เป็น 3 กรณี ได้แก่ 1) กรณีรถยังไม่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ (หรือเคยถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะแต่ได้ยกเลิกคำสั่งไปแล้ว) 2) กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้ชั่วคราว และ 3) กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้เด็ดขาด

1.1 กรณีรถยังไม่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกรถที่ยังไม่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะมาตรวจวัดมลพิษ อาทิ ควันดำ เสียงดัง เป็นต้น หากพบว่ามัลพิษเกินกว่ามาตรฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว (แบบ คพ.3) แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ พร้อมกับติดเครื่องหมาย (สติ๊กเกอร์) “ห้ามใช้ชั่วคราว” (แบบ คพ.1) ไว้ที่ตัวรถ ซึ่งโดยปกติถ้าเป็นรถยนต์ให้ติดไว้ที่ด้านนอกของกระจกบังลมด้านหน้าซ้ายมือของผู้ขับขี่ ส่วนรถจักรยานยนต์ให้ติดไว้ที่ด้านข้างของถังน้ำมันทั้งสองข้าง (รูปที่ 2) ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถต้องนำรถไปแก้ไขปรับปรุงสภาพเครื่องยนต์ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รถถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว

รูปที่ 2 การติดเครื่องหมาย “ห้ามใช้ชั่วคราว” สำหรับรถยนต์

1.2 กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเจอรตที่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราวมาตรวจวัดมลพิษ ก่อนการตรวจวัดมลพิษต้องตรวจสอบก่อนว่ารถยังอยู่ในกำหนดระยะเวลา 30 วันตามข้อ 1.1 หรือไม่ หากใช่ให้ยังคงใช้รถได้ต่อไป แต่หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้ตรวจวัดมลพิษ และดำเนินการดังนี้

ก. กรณีเกินมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด (แบบ คพ.3) พร้อมกับติดเครื่องหมาย (สติ๊กเกอร์) “ห้ามใช้เด็ดขาด” (แบบ คพ.2) ไว้ที่ตัวรถแทนเครื่องหมาย “ห้ามใช้ชั่วคราว” (รูปที่ 3) และดำเนินการตามกฎหมายฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถต้องขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อเคลื่อนย้ายรถไปแก้ไขปรับปรุงสภาพเครื่องยนต์ (แบบ คพ.4) และให้สามารถขับรถต่อไปได้อีก 6 ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับอนุญาต หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวต้องเคลื่อนย้ายรถด้วยการลากจูงหรือวิธีที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษเกินมาตรฐาน

ข. กรณีไม่เกินมาตรฐาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว พร้อมกับเอาเครื่องหมาย (สติ๊กเกอร์) “ห้ามใช้ชั่วคราว” ออกจากตัวรถ และดำเนินการตามกฎหมายฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

รูปที่ 3 การติดเครื่องหมาย “ห้ามใช้เด็ดขาด” สำหรับรถยนต์

1.3 กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เรียกจอดรถที่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด ให้ตรวจสอบว่ารถยังอยู่ในกำหนดระยะเวลา 6 ชั่วโมงนับแต่ได้รับการอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เคลื่อนย้ายรถตามข้อ 1.2 ก หรืออยู่ระหว่างการนำรถไปยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด ณ สถานที่ยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะหรือไม่ หากใช่ให้ยังคงใช้รถได้ต่อไป หากมิใช่ ให้ดำเนินการตามกฎหมายฐานฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

2. การยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ

2.1 กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว

เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่ถูกสั่งห้ามใช้ชั่วคราว เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงสภาพเครื่องยนต์แล้ว สามารถนำรถพร้อมกับคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว (แบบ คพ.3) ไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดมลพิษ เพื่อยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว (แบบ คพ.6) ณ สถานที่ยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะที่กำหนด ภายในกำหนดระยะเวลา 30 วันนับแต่วันที่ถูกละคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะชั่วคราว

หากพ้นกำหนดระยะเวลา 30 วันแล้วยังไม่อาจแก้ไขสภาพที่ก่อให้เกิดมลพิษเกินมาตรฐานได้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะดำเนินการตามข้อ 1.2 ก.

2.2 กรณีรถถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด

เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถที่ถูกสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด เมื่อได้แก้ไขปรับปรุงสภาพเครื่องยนต์แล้ว ต้องยื่นคำร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบยานพาหนะ (แบบ คพ.5) ก่อนนำรถไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบมลพิษเพื่อยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะเด็ดขาด (แบบ คพ.6) ณ สถานที่ยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะที่กำหนด

การยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะตามข้อ 2.1 และข้อ 2.2 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจวัดมลพิษแล้วพบว่าเป็นไปตามมาตรฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกคำสั่งยกเลิกคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะ (แบบ คพ.6) และเอาเครื่องหมายห้ามใช้ยานพาหนะ (สติ๊กเกอร์) ออกจากตัวรถ

หมายเหตุ มาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามใช้ยานพาหนะของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 65 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

สายด่วน 1650

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รับแจ้งเหตุฉุกเฉินจากอุบัติเหตุสารเคมี
รับแจ้งเรื่องร้องเรียนมลพิษ
ให้บริการข้อมูลสารเคมีอันตรายเบื้องต้น

เลือกใช้บริการอยู่หรือศูนย์บริการที่มีป้าย

“คลินิกไอเสียมาตรฐาน”

รับประกันคุณภาพ ให้บริการ

และปลอดมลพิษจากไอเสียเครื่องยนต์

เรียน

ชำระค่าพำกส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 32/2538
ไปรษณีย์สามเสนใน

ติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร 0 2298 2082-4 โทรสาร 0 2298 2085